

vi tilføje, at det d. 1. Februar øsregnede med østlig Storm og tre Graders Varme.

Den lille Befolkning i Angmagsalik-Distriktet paa omtrent tre Hundrede Mennesker, som Premierløjtnant *Ryder* forefandt her i 1892, er aftagen med henved et halvt Hundrede Individuer. Da der ikke har fundet Udvandring sydpaa Sted, maa Afgangen formentlig tilskrives en Influenzaepidemi, der grasserede i Vinteren 1892—93. Befolkningen i Angmagsalik-Distriktet, der, da Kapt. *G. Holm* overvintrede her 1884—85, beløb sig til fire Hundrede Individuer af begge Kjøen, er saaledes i betydelig Tilbagegang, hvortil dog skal bemærkes, at denne Tilbagegang for Tidsrummet 1885—92 væsentlig skyldes Udvandring sydpaa.

Besejlingen af Missions- og Handelsstationen Angmagsalik er iaar bleven udført af det norske Skrueskib „Hertha“, Kaptajn *O. Jorgensen*, der af den kgl. grønlandske Handel var fragtet til denne Fart. Som bekjendt Mand medfulgte Styrmand *J. Berentz*, der ifjor havde været med ved Oprettelsen af Stationen, og fra hvem vi have modtaget følgende Meddelelser.

„Hertha“ forlod Kjøbenhavn d. 14. August og kom efter en god Rejse d. 24. s. M. til Kanten af Storisen, der blev truffen 18 danske Mil SE. for Kap Dan. Samme Eftermiddag fik man Landet isigte, blandt andet Kjending af et Fjæld nordfor Kap Dan, Tautsukajik, der aldeles ser ud som en Varde, der staaer paa Toppen af et pyramideformet Fjæld. Isen var nogenlunde spredt, saa at man i Løbet af Dagen slap igjennem den. Kl. 11 Em. fik man en Grønlander ombord, som lodsede „Hertha“ til Stationen, hvor den ankrede d. 25. Kl. 2 Fm. og fortojede paa samme Sted som „Hvidbjørnen“ ifjor. Paa Stationen var Alt

vel. Mange Grønlandere samledes ved Stedet, men kun enkelte af dem deltog i Arbejderne ved Losningen af Skibet.

Da Losningen var færdig d. 28. August, forlod „Hertha“ Stationen Kl. 3 Em. og stod ud gjennem et meget spredt liggende Isbælte paa omtrent 8 Mils Bredde. Rejsen hjem efter gik nordom Island. Man stod østefter og nordefter langs med og igjennem spredt Is i stadig Taage. At domme efter den sete Is vilde Kysten kunne naaes af ethvert Fartøj, indrettet til Issejlad. D. 2. September klarede det op, og der fandtes da kun en Strimmel meget spredt Is, der ikke kunde være til Hinder for nogen Sejlad; indenfor Isen var fuldstændigt aabent Vand. Efter Kapt. Jørgensens Mening vilde han i dette Efteraar have kunnet komme ind til ethvert Sted paa hele den sydlige Del af Østkysten. Kysten var isigte hele Dagen. Kl. 4 Em., da man efter Observation befandt sig paa $67^{\circ} 19' N.$ Br. og $25^{\circ} 37' W.$ Lgd., havdes Landet i Sigte fra misv. N. t. V. til N. E. t. E. i en gisset Afstand af 9 Mil. Pejlingerne stemte med de fra „Ingolf“ bestemte Fjældtoppe; Underlandet saaes foran disse tydeligt fra Mastetønden. Det sydligst pejlede Land syntes skilt ved en flere Mil bred Fjord fra det øvrige Land. Flere Fjorde syntes at skære ind i Landet længere østpaa. Efter de ovennævnte Observationer at domme er der stor Sandsynlighed for, at Landet paa denne Strækning ligger omtrent en halv Grad sydligere end angivet paa Kortet. Paa hele den berejste Strækning saaes kun meget faa, men temmelig store Isfjælde. Da Farten langs Isen foretoges for at søge efter Søler, og ingen saadanne saaes, sattes Kursen hjemefter, og man ankom til Sandefjord d. 14. September.

Den sjette internationale geografiske Kongres i London.

Den sjette internationale geografiske Kongres er bleven afholdt i London i Dage fra d. 26. Juli—3. August. Med berettiget store Forventninger maatte Deltagerne imødesee denne Kongres under det store engelske geografiske Selskabs Auspicier i Verdens største By, men Forventningerne ere sikkert hos de Fleste blevne overtrufne, og Kongressen blev en afgjort Succes til stor Ære ikke mindst for *The Royal Geo-*

graphical Society's højt ansete Præsident Mr. *Clements R. Markham* og de dygtige Mænd, bl. a. Kongreskomitéens *Honorary Secretary*, Major *Darwin*, og Sekretærerne Mr. *J. Scott Keltie* og Dr. *H. R. Mill* samt Mr. *Ravenstein*, der have ydet deres værdifulde Hjælp til at træffe de vidtløftige Forberedelser og til at bringe Kongressen til at arbejde paa en Maade, der for Deltagerne kun kan have efterladt Mindet om en Række

i mange Retninger interessante, lærerige og fornøjelige Dage.

Kongressens Program er tidligere blevet bragt til Læsernes Kundskab, og Forhandlingerne skete i alt Væsentligt i Overensstemmelse med dette. Det vil af Programmet fremgaa, hvor righoldigt og fyldigt Stoffet var, og den betydelige Tilslutning, som Kongressen fik baade fra Ind- og Udlandet af fremragende Videnskabsmænd og Rejsende, hvoraf adskillige fremsatte deres Anskuelser paa Møderne, maatte give disse en særegen Tiltrækningskraft. De Møder, der vare af mere almen Interesse, vare stærkt besøgte, og foruden disse afholdtes der i Sektionerne Møder, paa hvilke der drøftedes Spørgsmaal af speciel Interesse for snevrere Kredse.

Møderne holdtes i det prægtige *Imperial Institute*, til hvilket Dronning Victoria nedlagde Grundstenen i Jubilæumsaaret 1887. Fra alle Lande i Europa og Amerika, fra Indien, Japan, China, Persien, Siam og fra de store britiske Kolonier i Afrika og Amerika var der strømnet Deltagere til Kongressen, og talrige Delegerede fra de forskellige europæiske og fremmede Lande og geografiske Selskaber havde givet Møde; vort geografiske Selskab var repræsenteret af sin Sekretær.

De egentlige Forhandlinger begyndte d. 27. Juli, efterat det højtidelige Aabningsmøde, paa hvilket *Hertugen af York* bød Velkommen paa Dronning Victorias Vegne og Præsidenten paa de engelske geografiske Selskabers Vegne, havde fundet Sted den foregaaende Dag i Overværelse af en glimrende Forsamling af Damer og Herrer, blandt hvilke bemærkedes flere af Stormagternes Ambassadører og de øvrige Magters Gesandter. Forhandlingerne aabnedes af Præsidenten, der bl. a. dvælede ved de geografiske Kongressers Betydning og henlede Opmærksomheden paa den geografiske Videnskabs noget mindre heldige Stilling ved de engelske Universiteter og Opdragelsesanstalter i det Hele taget, ligesom han i sin Aabningstale kom ind paa Ønskeligheden af fortsatte Forskninger i Polarregionerne. Paa et senere Møde samme Dag gav Professorerne *Levasseur* og *Lehmann* et Indblik i Geografiens Stilling ved de franske og tyske Lærestalter, og disse Foredrag gav Anledning til forskellige Udtalelser fra engelsk Side om Ønskeligheden af en forbedret Geografiundervisning i England.

Blandt Forhandlingerne af mere almindelig Interesse skulle vi ogsaa nævne dem, der drejede sig om Foretagender i Polarregionerne. I England næres der overhovedet i den geografiske Verden for Øjeblikket særlig Interesse for at faa sat en stor Expedition til de antarktiske Egne i Gang, og Dr. *Neumayer* paa-

viste i et indledende Foredrag det store Udbytte, som en saadan Expedition vilde kunne bringe Videnskaben i forskellige Retninger. Han blev støttet af Mænd som Sir *Joseph Hooker*, Dr. *John Murray*, Professor *Guido Cora*, General *Greely* o. fl. Admiral *Markham* fremdrog Spørgsmaalet om fortsatte Undersøgelser i de arktiske Egne, og den svenske Ingeniør *André* gav Meddelelse om den Ballonfart, som han næste Aar agter at foretage. Nordmanden *Borchgrevink*, der under Kongressen ankom til London efter at have deltaget i Fangstskibet „*Antarctic*“s Rejse til Sydpolaregnene, gav paa et senere Møde Meddelelse om denne Rejse.

Forhandlingerne om det vigtige Spørgsmaal om, hvorvidt det tropiske Afrika lader sig kolonisere af de hvide Folkeslag eller under disses Overtilsyn, gav selvfølgelig Anledning til Udtalelser af flere Autoriteter, blandt hvilke vi skulle nævne Sir *John Kirk*, Graf *v. Pheil*, *Stanley*, *Slatin Pascha* o. fl. Af mere almindelig Interesse var ogsaa et Foredrag, som den russiske General *Annenkoff* holdt om Geografiens Betydning med Hensyn til den nuværende Agerbrugskrise.

I Sektionerne blev der afgivet Beretninger og holdt Foredrag om geodætiske Arbejder i forskellige Lande, om Undersøgelser i Øster- og Nordsoen, om ældre Kort, om periodiske Forandringer i de franske Gletschere, om forskellige Forhold ved Golfstrømmen og Labradorstrømmen, om Stednavnes Ortografi, o. s. v.

Flere Resolutioner vedtoges, bl. a. vedrørende Ønskeligheden af Udsendelsen af en Expedition til de antarktiske Egne og en Fortsættelse af internationale Undersøgelser i Nordsoen efter Forslag af Prof. *Pettersson*; yderligere skulle vi nævne, at der overhovedet vedtoges forskellige Resolutioner, der gik i Retning af at fremhæve Betydningen af Samarbejde mellem Nationerne med Hensyn til kartografiske Fremstillinger og adskillige fysiske Undersøgelser.

Til Kongressen var knyttet en righoldig Udstilling af Kort, Bøger, Fotografier, Billeder, Portrætter af bekendte Rejsende o. fl., Instrumenter, etnografiske Sager m. m. Udstillingen omfattede adskillige Gjenstande af stor historisk Interesse.

Fra Kongreskomitéens Side var der gjort alt for at gjøre Opholdet i London saa nyttigt og behageligt som muligt for de fremmede Gæster. I Kongresbygningen var der bestandigt Tolke tilstede, og Cooks Bureau havde Repræsentanter her, der arrangerede Ture i London og Omegn. Den udviste Gæstfrihed var storslaet, ikke mindst overfor de Delegerede, og Indbydelserne til Middagsselskaber, *Garden Parties* og *Soirées* vare talrige. Store Diners gaves paa *Ship Hotel*

„on the meridian“ i Greenwich, i *Whitehall Rooms* og af *Fishmongers Company*, ligesom Præsidenten afsluttede Festlighedernes Række med en Banket; Directeuren for *Keo Gardens* sendte Medlemmerne en Indbydelse, og forskellige Privatpersoner, bl. A. Baronesse *Burdet-Coutts* og *Earl Northbrook* gav *Garden Parties*; det store *Peninsular & Oriental Company* fereviste to af sine største Skibe og et af de store Fryseoplagssteder for australsk Kjød; Medlemmerne havde fri Adgang til den zoologiske Have, den botaniske Have, til enkelte Museer osv. osv.

Den næste internationale Kongres vil blive afholdt i Berlin 1899. Indtil da vil den afholdte Kongresses ledende Mænd danne en Kommission, der vil kunne gjøre stor Nytte til Varetagelse af de Krav, som ere blevne stillede paa Kongressen til forskellige Arbejders Fremme. Bestemmelsen om Oprettelsen af en saadan permanent Kommission, der fremtidig skal fungere mellem Kongresserne, er et Resultat af den afholdte sjette internationale geografiske Kongres, som det i denne korte Oversigt vel er værd ogsaa at nævne.

Oberst Otto Valdemar Hoskiær.

Født $25/6$ 1829 † $23/6$ 95.

Ved Oberst Hoskiærs Død har Selskabet mistet et af sine mest trofaste Medlemmer. Vi skulle ikke her skrive hans Biografi, det er gjort andensteds, men vi ville minde om, at han for nu omtrent nitten Aar siden var en af de syv Mænd — Kontreadmiral Irminge, Gehejmeetsraad Trap, Kommandør J. Tuxen, Kaptajn Hoskiær, Kaptajn Hoffmeyer, Professor V. Schmidt og Professor Erslev — hvis Navne fandtes under Indbydelsen til at oprette et dansk geografisk Selskab. Ved Oberst Hoskiærs Død er nu kun Prof., Dr. phil. Vald. Schmidt tilbage af disse Mænd. Det var ganske naturligt, at daværende Ingeniørkaptajn Hoskiær maatte findes blandt Indbyderne. Han var

dengang netop hjemkommen fra en ansvarsfuld Stilling i Østasien i det Store Nordiske Telegrafselskabs Tjeneste, og hans Verdenskundskab og Dannelse i Forbindelse med hans store Arbejdsdygtighed og Medgjørighed maatte særlig udpege ham til at deltage i de forberedende Arbejder ved et saadant Selskabs Oprettelse. Ligesaa naturligt var det, at han blev Medlem af Bestyrelsen, og som saadant lagde han til sin Død paa forskellig Maade en stedse usvækket Iver og Hjælpsomhed for Dagen, naar det gjaldt at varetage Selskabets Interesse. Med oprigtig Beklagelse modtoges Budskabet om, at Oberst Hoskiær var kaldet bort i en Alder, der endnu kunde love adskillige Aars fortsat, smukt Samarbejde.